

רמב"ם יד החזקה הלכות שלוחין ושותפין פרק א

(ד) האומר לשלוחו מכור לי משדה שלי בית סאה ומכר לו בית סאתים ה"ז מוסיף על דבריו וקנה הלוקח בית סאה בלבד אמר לו מכור לי בית סאתים ומכר לו בית סאה הרי זה מעביר על דבריו ולא קנה הלוקח

רמב"ם יד החזקה הלכות אישות פרק יז

(טז) היתה כתובתה ארבע מאות זוז ומכרה לזה במנה ולזה במנה שוה בשוה ולאחרון שוה מאה ודינר במאה של אחרון בטל ושל כולם קיים:

כסף משנה על הלכות אישות פרק יז הלכה טז

היתה כתובתה ד' מאות זוז ומכרה לזה במנה וכו'. משנה פרק אלמנה ניזונת (צח). ואמרינן בגמרא דאי היכא דאמר לשליח זבין לי כורא ואזל וזבין ליתכא מעביר על דבריו הוי משום דא"ל לא ניהא לי דלפשו שטרי עילואי מתניתין צריך לאוקומה בשלא היו השדות הללו יחד ואין ראויים לאדם אחד דמעיקרא אדעתא דהכי נעשית שליח ורבינו אע"פ שפסק בפכ"א מהלכות שלוחין (ה"ד) דמעביר על דבריו הוי כתב כאן משנתנו כצורתה ולא חילק בין שדה לארבע שדות ובין מכרה בשטר אחד למכרה בארבעה שטרות ונ"ל משום דלא דמיא מתניתא לשליח דאלמנה לאו שליחותא דיתמי קא עבדה דהא נכסי בחזקת אלמנה קיימי כדאמרינן בפרק אלמנה ניזונת ובלאו הכי לא דמיא אלמנה לשליח שהרי אם רצתה למכור לחצי כתובתה או לשליש או לרביע הרשות בידה כדתנן בפרק אלמנה ניזונת (צז ע"ב) מוכרת היא אפילו ארבע וחמש פעמים ועוד שהרי ר"ת פירש דאפושי שטרי דלעיל לאו משום זילותא דנכסי הוא אלא משום שיצטרך לחזר בכל שטר ושטר אחר חתימת עדים וקנין וכתב הרא"ש שרב אלפס צריך לחלק כמו שפירש ר"ת ולפ"ז גם כן אלמנה שמכרה ליכא למיחש לאפושי שטרי שהאלמנה היא המחמתמת השטרות ואין ליתומים עסק בהם וכיון דליכא ליתמי חשש דאפושי שטרי אפילו מכרה שדה אחת לארבעה בני אדם בארבעה שטרות מכרה קיים ובגמרא ה"מ לשנויי חד מהני שינויי אלא שרצה להשיב לו לפי דבריו: